

Az utolsó hónapok néhány emberi tanúságai

– levélváltások T.Kiss Tamással

2018.06.20.

Sziasztok!

Bocs, tegnap hektikus napom volt.

Megértem Tímea aggodalmát, sajnálom és az egészség a legfontosabb.

Nincs más megoldás, mint innen kocsival megyek.

11.30-12.00 között felveszlek Tamás a Haller utcában.

13.30-kor kezdünk, szerintem egy jó óra alatt ott vagyunk a Hallerből Jászfényszarura.

Aztán visszafelé is beviszlek. Beszéljünk telefonon, ha kell.

Üdv János

Nem volt reagálás még május elején írtam, mert Garda Dezső Gyergyószentmiklóson várt bennünket. Többször telefonált végül azt mondtam őszre kellene halasztani. (szept-okt.) Majd beszéljünk erről is.

Kedves János!

Engem, a fogatlan oroszlánt nagyon megnyugtat, hogy Tamással együtt tudtok menni-jönni a könyvbemutatóra. Köszönöm a megértésed, a segítséged. József Attilát tudom csak idézni: „...nem nyafognék, de már késő...”

Az őszi, erdélyi kirándulást pártolom, beszéljétek meg!

Barátsággal: Tímea

2018.07.12.

Szia Tímea! Szia Tamás!

Évszázada, hogy kirándultunk Jászfényszarura. Azóta Tímea remélem már el is feleddet a szájsebészetet.

Jó volt a könyvbemutató, csak időben be volt szorítva a jászok ünneplésébe – ...

Tamás, kösz a közreműködést, jó nyarat nektek. Ősszel folytatjuk

Üdv János

2018.07.16.

Kedves János!

Jó volt! A helyi hírharsonában megjelentek pedig csak fokozzák a könyvbemutató élményét! Tímea nehezen szokja az új „fogas” állapotot... Kellemes nyarat kívánunk...összel folytatjuk...

Üdv. Tímea és Tamás

2018.12.22.

Kedves Tamás és Tímea!

Remélem, hogy a soraim jó egészségben találnak benneteket. Hallgattam mostanában az elfoglaltságok miatt. A könyv egyre érik, pld. legutóbb a zalai népfőiskola indulásának 30. évfordulóján is szerették. Kishantson tanulmányi központ nyílt közösen, MNT Kishantos, ahol szintén népszerű volt. Köszönet nektek még egyszer a vállalkozásért.

Már jól vagyok, de Berlinben voltam egy konferencián november elején, ahol rosszul lettem és mentő vitt be a kórházba. Mint kiderült kisebb stroke-om volt, de Isten segédelmével – és a kitűnő német kórházzal – megúsztam.

Váltanom kell, mert még szükség van a földi tevékenységemre ahogy a tiétekre is.

Vigyázzatok magatokra.

Áldott Karácsonyt és békés újesztendőt kívánok szeretettel:

János

Kedves János!

Nincs fontosabb, mint az egészséged, különösen a mentális képességeid óvása! A körülmények ismertetésében ez komoly feladat nap, mint nap, de adódnak sikerek, amelyek megerősítenek a céljaid elérésében.

Ehhez további kitartást és hitet kívánunk.

Mi is visszafogottabban tevékenykedünk, de szükség van azért különböző feladatokra, hogy karban tartsuk magunkat. Ezért is örülünk, hogy a Civil kurázsinak van 'élete' azoknak a körében, akiknek szól.

Legyen békés, meghitt az ünnep, vegyenek körül Szeretteid, Barátaid!

Barátsággal és a csatolmányban megfogalmazott gondolatokkal kívánunk áldott karácsonyt és sikeres, boldog újévet: Tímea és Tamás

2019.03.12.

Kedves Tamás!

Sajnos akaratom ellenére az orvos pihenni rendelt s nem tudok elmenni a születésnap összejövetelre személyesen. Remélem lesz még alkalom a 80-on és a 90-en vagy addig is, de a kerek évfordulók alkalmával mindenképp pótoljuk. Átgondoltam a múltunkat és arra jutottam, hogy több mint 35 éve ismerjük egy-

mást. (Falukutató táborok idejéből). Ez mindkettőnk esetében cca. az életünk felét teszi ki. Habár elég sokat jártuk külön utakon folyton a találkozásunk volt „elrendelve”. Ezekon a pontokon mindig ugyanott folytattuk, ahol előtte abbahagytuk és nagy egyetértés volt köztünk a világ, a politika és a szakmánk megítélésében. Maradjon ez így, amíg csak élünk egészségben. Különösen nagyra becsülöm a kutatásaidat, ezek között is csodálattal olvastam a művelődéstörténeti munkáidat, amelyek páratlan értékesek. Senki ebben az országban a szakmában nem fedezte fel a történetiség fontosságát és nem dolgozott ezen a pályán olyan szisztematikusan, mint te. Ezek mindenképpen maradandó építőkövek lesznek a jövőben is. Tudom, te nem vagy olyan optimista, mint én, aki a cselekvés és gyakorlat embereként inkább remél. Ne haragudj, hogy most nem vállalkozom életműved átfogóbb méltatására, hiszen remélem az még messze nem befejezett. Remélem, egészségben még sokat „bölcseledhetünk”, mert most már ez a mi fő dolgunk, a nagy elődök hagyatékát folytatva.

Isten éltesse egészségben és a szeretetteljes családi körben Tímeával. Hálásan gondolok mindkettőtökre, vállalkoztatok a Magyar Népfőiskolai Társaság tevékenységének monografikus feldolgozására. Tovább inspirál a kötet, s létrehoztuk Kishantoston a Bolye Ferenc Tanulmányi Központot, elmélyült részletkutatások folytatására. Remélem, számíthatok a tanácsaidra. Isten éltesse Tamás még egyszer és százszor.

Mindszentkállya, 2019. március 12.

Szigeti Tóth János

2019.03.16.

Kedves János!

Köszönöm! Egészséget és alkotó erőt/kedvet kívánok!

Barátsággal, Tamás

2019.03.18.

Köszönöm

János

2019.04.22.

Kedves János!

Örülök, hogy a körülményekhez képest jól vagy. Megértem, hogy nem tudtál eljönni... Én is egy kicsit gyengélkedem, nehezen mozgok, ortopéd orvoshoz járok.

Örülnék, ha írásomat megjelentetnétek. A beszélgetést egyébként felkerült a You Tube-ra, http://oktatas.uni.hu/20190313_videobook.htm

Barátsággal, Tamás

2019.06.25.

Kedves Tímea és Tamás!

János földi útja az éjszaka véget ért. Temetése július 5-én pénteken 11 órakor lesz Mindszentkállán, amelyről még külön értesítést küldök.

Márta

Kedves Márta!

Megrendített bennünket János halálhíre. Jelentős szakmai és emberi veszteség.

Sajnos, a temetésen nem tudunk részt venni. Tamást pénteken műtötték a Szent Margit Kórházban, jelenleg lábadozik, 5-én lesz a kontroll és a varratszedés, ill. a következő műtét előkészítése. Én megkezdtem az alvászcentrumban a vizsgálatokat.

Arra szeretnénk kérni, hogy a nevünkben légy szíves egy sírcsokrot készíttetni, aminek a költségét természetesen utólag rendezni fogjuk.

A szalagra írják föl: Búcsúzásul: Dr. T. Kiss Tamás és Dr. Tibori Tímea.

Köszönjük, és sok erőt kívánunk: Tímea és Tamás

2019.06.26.

„A jó harcot végigharcoltam, a pályafutást bevégeztem, a hitet megtartottam, készen vár reám az igazság koszorúja”

Szent Pál apostol (II. Tim.4.7-8)

Megtört szívvel tudatjuk, hogy

Dr. Szigeti Tóth János

2019. június 25-én, türelemmel és méltósággal viselt betegsége következtében befejezte földi útját. Búcsúztatása és temetése, római katolikus szertartás szerint, 2019. július 5-én (pénteken) 11 órakor kezdődik a Mindszentkállai Római Katolikus Templomban.

Gyászolják: élettársa Márta, testvére Ildi, fia András, Zsuzska, Tom és Dani, Réka, Erik és Peti

A szertartás után közös megemlékezést tarunk a mindszentkállai Faluházban (Petőfi utca 13.).

Üzeneteket a marta@nepfoiskola.hu címen fogadunk.

János!

Itt vagyok lélekben Mindszentkállán! Eljöttem! Te nem vártál meg! Fáj!

Velem jöttek szellemiekben volt évfolyamtársaid, az élők és a már holtak is! A hályogkovács évfolyam!

1966-ban 43 fiatal ember kezdte meg a népművelő-könyvtár szakot, a szombathelyi Tanítóképző Intézetben. Köztük a hajmáskéri születésű Tóth János is. Az a Tóth János, aki hamar az évfolyam egyik vezéregyénisége lett. Tanulmányaidban az alaposág, a társadalmi kérdések, a szociális érzékenység szenvedélyes képviselője jelent meg már akkor is. Emlékszem milyen szenvedélyesen követelted, hogy tanuljunk szociológiát a tudományos szocializmus helyett.

János!

50 éve végeztünk. Azóta sokszor találkoztunk, legutóbb egy hete, Bozsokon. Hiányoztál az évfolyam találkozó-ról, pedig készültél rá! Betegséged miatt lemondta a részvételt, de üzented, hogy szeretettel gondolsz ránk!

Diplomád után szülőmegyédbe, Veszprémbe jöttél,
haza e kicsiny településekből álló megyébe! Mit is
kezdteél? Elkezdteél szervezni egy csapatot! Mert kell
egy csapat, s jöttünk, a volt szombathelyiek, szerte
az országból és lettünk veszprémiek! Általad! Veled!
Miattad!

Szerencsésnek mondhatom magam, hogy ismertem
édesapádat, édesanyádat! Soha nem feledem azokat
a találkozásokat, mikor apukád büszkén számolt be
eredményeidről sikereidről!

János!

Emlékszem, hogy mily büszke voltál András fiad
születésekor és a tejfakasztó bulit a veszprémi resti-
ben tartottuk, Patka Lacival, Attilával, a Botárral!
Patka lelke már 11 éve Amorgoszon pihen, és téged
lehet, hogy meghívott már egy szamaragolásra!
A veszprémi évek után a Népművelési Intézet követ-
kezett és szakmai pályád egyik jelentős állomása lett,
ahol már a felnőttoktatás, a népfőiskola került gon-
dolkodásod homlokterébe. Szeretett megyédet soha
nem feledted és az első népfőiskolai faluszemináriu-
mot kővágóórsön szerveztük, majd Nagyvázszyban
Reményi Tóni bácsival!

Jánosom!

Sokat vitatkoztunk, beszélgettünk! Volt, amikor
egyetértettünk, volt, amikor nem! De téged mindig
a magyarság, a Kárpát medencei magyarság és
Európa érdekelt! Nagy-nagy bizakodással tekintettel
Magyarország demokratikus változására, magad is
aktívan alakítottad azt! Ha csalódtunk, is Te nem
csüggedtél! „Hagyd a politikát, építkezz!” hirdette a
Móricz-i gondolatot!
Találkoztunk a Népfőiskolai konferencián, Veszp-
rémben. Büszkéek voltunk rád, mikor a tárasság
főtítkára lettél, majd méltó követője az általad oly
nagyon tisztelt elnökének, Benda Kálmánnak!

János!

Fogy az évfolyam! A földi! De az égi csoportot most
Te gyarapítod és lelked vitte üzenetünket!

Mit is ígérhetünk Neked, János?

Azt, hogy velünk maradsz! Velünk a népműve-
lő-könyvtáros évfolyammal, a szakmatársakkal, az
európai felnőttoktatás szakembereivel, a barátokkal!
Fáj, hogy elmentél!

De ígérjük, – hogy kívánságod szerint – újra össze-
jövünk mi a hályogkovácsok és énekeltünk Neked,
nektek – társaink, amíg tudunk, amíg vagyunk!
Emléked megőrizzük!

Mit is mondhatnék rokonaidnak, társadnak, Mártá-
nak, mint hogy egy verssel vigasztalhatnám őket:

A halál, az semmi

Csak a szomszéd szobába mentem

Én én vagyok és Te Te vagy

Amik egymásnak voltunk

Azok mindig is leszünk.

Szólíts azon a néven, ahogy mindig is szólítottál.

Ne válts hangszint, ne beszélj ünnepélyesen vagy
szomorúan.

Ne vess tovább azokon a dolgokon, amiken együtt
nevtünk.

Imádkozz, ne vess, gondold rám, s nevem

Pátosz és árnyék nélkül mondd ki, mint mindig is.

Az élet azt jelenti, amit mindig is jelentett,

Úgy van, ahogy mindig is volt.

Nem szakadt el a szál.

Miért ne gondolnál rám, csak azért mert tekinteted
nem talál?

Várlak, nem vagyok messze, csak az út másik olda-
lán

Látod, minden jól van.

Nyugodj békében!

Fenyő

(a barátok és évfolyamtársak nevében)